

til A. P. Møller og har hevði man ljósar vónir um at fáa nakað munandi. Vit sendu eitt ógvuliga vakurt bræv við tekningum og øllum upplýsingum og danska ambassadan her sendi sitt viðmæli við. Og so gingu vit og biðaðu eftir hesum stóra studningi úr Danmark, tí føroyingar eru væl kendir hjá A. P. Møller og høgt mettir har. Og so fingur vit bræv ein dag, har teir segdu seg ikki vera í standi til at geva eina krónu. Tað var eitt stórt vónbrot. Sjálvandi áttu teir nakrar 1000 kr., tað ivist eg ikki í.

— Tað hevur ikki komið uppá tal at taka lán?

— Vit tora ikki at taka lán fyrr enn húsið er innilukkað og tað er eisini nyttuleyst, verður sagt. Tað er tí, tað er so ógvu-

liga spennandi at fáa tað innilukkað, tí tá nústaðni hevur húsið eitt stórt virði.

Konurnar skava timbur

— Er nógv sjálvboðið arbeiði í sambandi við byggingina?

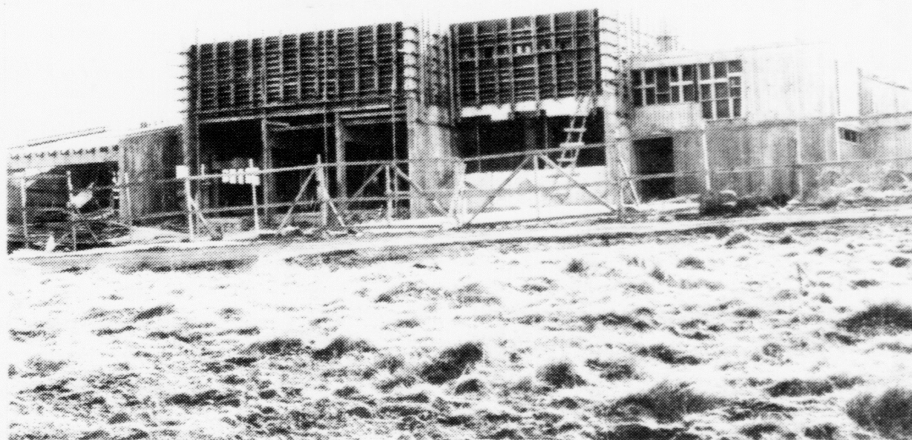
— Tað sjálvbodna arbeiðið er at taka formarnar frá og reinsa og skava timbrið. Tað gongst ofta illa at fáa fólk, tey hava ikki stundir, siga tey, so samanumtikið eru vit ógvuliga fáment. Men vit rokna við at klára tað og tað er nokk so stórus kapitalur í hesum sjálvbodna arbeiði. Konufólkini eru eisini og skava timbur og tær hava verið raskar.

Bygginevndin og kvinnuringurin arbeiða og stríðast nógv, men út yvir tað, er tað ógvuliga litið.

Eg vil siga, at man hevði ynskt meiri hjálp og eisini vónað at fingið tað.

Sleppur ikki at byggja, sum tú vilt

Tað er miðsáttarbeiðið, sum er ríkið á teimum føroysku sjómansheiminum, sum er tað berandi grundarlagið hjá teimum. Men tað er ikki møgult at byggja eitt sjómansheim, uttan at rakstrargrundvøllur nøkulunda er til staðar, sigur Jakob Mortensen, tá vit spyrja hann, hví heimið skal vera so stórt.

Norðursíðan av sjómansheiminum. Á fyrstu hædd verður matstovan og til høgri ibúðin hjá fyrstæðufólkunum. Annað byggistigið umfatar stoyppingina av fyrstu og aðru hædd. Hon bleiv tarnað nógv av frosti og kava í vár. Bygningurin, sum hann stendur nú, er skuldleys ogn.

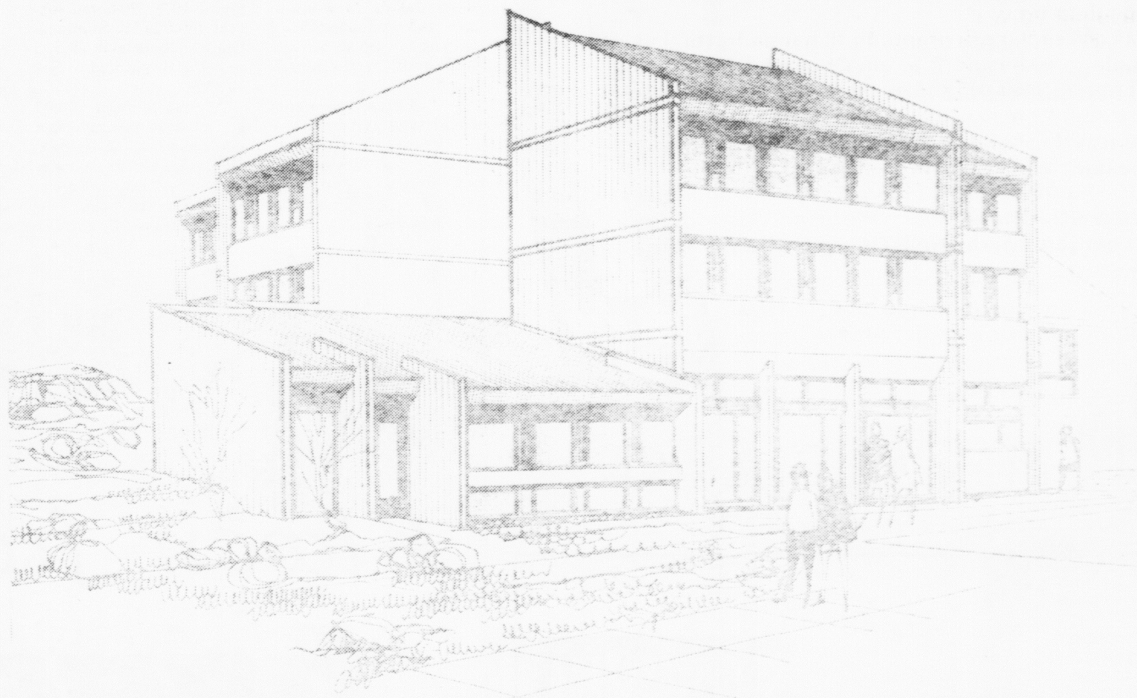
— Tíðirnar kunna broytast og tað kann henda, at hetta heimið kann bliva tiltrongt nettupp hjá fiskimannum.

Annars kemur nógv fólk henda vegin úr Føroyum, bæði ítróttar fólk og skúlanæmingar.

Men tað koma eisini nógvir norðurlenskir sjómenn higar, bæði danir, norðmenn og svíar. Og tað hevur komið fyrri, at einkulturmenn av norskum og svensku skipum hava leitað eftir sjómansheimi her í Reykjavík.

Í fjør kom ein svenski til min. Eg hitti hann av tilvild, meðan eg stóð við happadráttarbilin hjá okkum í Bankastræti. Hesin maður kom so har, og hann dugir so mikið at lesa, at tað stendur Føroyska sjómansheimið á einum skelti á takinum á bilinum. Hann spyr so, hvar hetta var, og meinti, hann hevði gingið skeivt. Tí hann hevði spurt um sjómansheimið og tá hevði onkur sagt fyrri honum, at tað var inni á Skúlagøtu 18. Har var hann so farin og tað var stongt. Eg segði honum so, hvussu vorðið var.

Jakob Mortensen sigur, at sjómansheimið verður ikki bygt serstakliga til føroyskar sjómenn. Eitt føroyskt sjómansheim í Reykjavík røkkur langt í sinum miðsáttarbeiði. Tað røkkur til sínar egnu landsmenn og tað røkkur til grannalondini.

Soleiðis kemur føroyska sjómansheimið í Reykjavík at siggja út, tá tað er liðugt. Nær hetta verður, veit ongin.

3 mill. í vinningi um árið

— Kemur raksturinn av sjómansheiminum at hvila í sær sjálvum?

— Vit fingur einafærð stjóran á Hotel Loftleiðum og kassameistararnar at gera eina rakstrarætlan fyrri sjómansheimið. Tað var ríkiliga sett á viðvíkjandi starvsfólki og alt bleiv tikið við, so sum av-

— Her er tað soleiðis, at man fær ikki loyvi til at byggja, sum man kundi tonkt sær sjálvur. Tað skal ganga gjøgnum bæði hetta og hitt fyrri at bliva góðkent, bæði hvat viðvikur stóð og útsjónd.

Tú fært eitt grundstykki og á hesum fært tú ikki loyvi at byggja minni enn tað og tað og ikki størri enn so og so.

lýsingar og summarfrítið. Og tað bleiv enn tá roknað við einum stórum láni. Hetta var í 1976 og teir fingur tá tað úrslit, at heimið fór at geva 3 mill. (isl.) kr. í nettovinningi um árið. Jakob Mortensen sigur at enda, at hann gjarna vil senda heilsu við tøkki til alt Føroyafólk, sum hevur stuðlað tey so væl undanfarni ár við at keypa lutaseðlar.

— Vit vóna, at tey framvegis vilja stuðla okkum í hesum. Og vit mugu ikki gloyma at senda stórar takkir til tær fyrstæður í Føroyum, sum hava stuðlað okkum við gávum, og ikki minst figgjarnevnd lögtingsins og landsstýrið, sum hava stuðlað okkum so munandi. Vit vóna, at teir framvegis vilja rætta okkum eina hjálpanð hond.